



GVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. _____

din _____

Chișinău

**Pentru aprobarea proiectului de lege cu privire
la activitatea poliției și statutul polițistului**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului.

Prim-ministru

VLADIMIR FILAT

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Articolul 1. Obiectul și sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege reglementează locul poliției în sistemul organelor de drept, principiile de activitate, atribuțiile poliției, structura organizatorică, finanțarea și asigurarea tehnico-materială a acesteia, precum și statutul polițistului.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică angajaților din cadrul poliției (polițiști) care, potrivit prezentei legi, cad sub incidența statutului de polițist.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică personalului angajat care desfășoară activități ce asigură funcționarea poliției.

Articolul 2. Locul poliției în sistemul organelor de drept

(1) Poliția este un organ public specializat al statului, în componența Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuții potrivit articolului 4 al prezentei legi și a cărei activitate este desfășurată exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a demnității umane.

(2) În situații excepționale, în comun cu organele abilitate, prin ordinul ministrului afacerilor interne, polițiștii pot fi antrenați în acțiuni de restabilire a ordinii publice, precum și în acțiuni de salvare și evacuare a oamenilor și bunurilor în caz de accidente, catastrofe, incendii, calamități naturale, de asigurare a pazei averii rămase fără supraveghere, în condițiile legislației în vigoare.

Articolul 3. Principiile activității

Poliția își desfășoară activitatea pe principiile:

- a) legalității;
- b) respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;
- c) imparțialității și nediscriminării;
- d) îmbinării conducerii unipersonale și colegiale;
- e) controlului ierarhic permanent;
- f) transparenței și respectării secretului de stat și a altor informații oficiale cu accesibilitate limitată;

g) colaborării cu alte autorități publice, organizații neguvernamentale, persoane juridice și cu cetățenii, în limitele legii.

Articolul 4. Atribuțiile poliției

În activitatea sa, pentru asigurarea apărării drepturilor omului, poliția are următoarele atribuții:

a) desfășurarea activităților pentru prevenirea, curmarea, combaterea infracțiunilor și contravențiilor care cad sub incidența Codului penal și a Codului contravențional;

b) constatarea și examinarea cauzelor contravenționale, precum și aplicarea sancțiunilor contravenționale, în cazurile prevăzute de legislația în vigoare, identificarea în condițiile legii a făptuitorilor în cazurile de săvârșire a infracțiunilor, desfășurarea, potrivit competenței, a activităților pentru constatarea infracțiunilor și efectuarea cercetărilor în legătură cu acestea;

c) exercitarea competențelor și realizarea obligațiilor în cadrul procesului penal, în condițiile stabilite de legislația procesual-penală;

d) realizarea măsurilor speciale de investigații, în condițiile legii;

e) instituirea și gestionarea bazelor de date ale poliției, în condițiile legii;

f) constatarea cauzelor și condițiilor ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, cu sesizarea organului competent sau a persoanei cu funcție de răspundere cu privire la luarea măsurilor pentru înlăturarea acestor cauze și condiții, care sînt în competența poliției conform Codului de procedură penală și/sau Codului contravențional;

g) căutarea persoanelor care se eschivează de la urmărirea penală și judecată, a persoanelor dispărute, precum și a bunurilor care au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni;

h) controlul asupra organizării și dirijării circulației rutiere, asupra menținerii infrastructurii drumurilor publice și parcului de vehicule în condiții tehnice de siguranță, asupra respectării de către autoritățile publice, persoanele fizice și juridice a normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier;

i) asigurarea supravegherii și organizarea controlului, potrivit legii, asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, a materialelor explozive cu destinație industrială și pirotehnice, asupra modului în care se efectuează operațiunile cu arme, muniții și materii explozive, asupra funcționării atelierelor de reparație a armelor și a tirurilor de trageri, precum și asupra efectuării tragerilor experimentale a armelor, indiferent de forma de proprietate și destinație;

j) exercitarea controlului, potrivit legii, asupra respectării de către instituțiile abilitate a normelor legale referitoare la circulația produselor și substanțelor toxice, narcotice și radioactive, precum și a altor obiecte și substanțe supuse autorizării, care prezintă un pericol public avansat sau care pot fi folosite la săvârșirea unor fapte ilicite;

k) întreprinderea măsurilor pentru asigurarea integrității averii fără stăpîn în posesia căreia a intrat, pînă la transmiterea acesteia persoanelor îndreptățite de a o poseda;

l) conlucrarea cu structuri de profil din alte state și cu instituții internaționale pentru prevenirea și combaterea criminalității internaționale și transfrontaliere;

m) reținerea persoanelor, în condițiile stabilite de legislație;

n) asigurarea măsurilor de protecție a martorilor și a altor participanți la procesul penal, în condițiile legii;

o) utilizarea metodelor și mijloacelor tehnico-științifice în cercetarea locului săvîrșirii infracțiunilor și la examinarea probelor și a mijloacelor materiale de probă, efectuînd prin laboratoarele și cu specialiștii proprii constatări tehnico-științifice, dispuse în condițiile legii;

p) alte atribuții stabilite prin lege.

Articolul 5. Structura poliției

Poliția este constituită din poliția de stat și poliția locală.

Articolul 6. Poliția de stat

(1) Poliția de stat reprezintă subdiviziunile Departamentului Poliție al Ministerului Afacerilor Interne (denumit în continuare – Departamentul Poliție), care exercită atribuțiile polițienești conform articolului 4 al prezentei legi în anumite domenii sau ramuri, precum și în domeniul combaterii infracțiunilor cu caracter internațional și transfrontalier.

(2) Prin dispoziția ministrului afacerilor interne, subdiviziunile poliției de stat se pot institui conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate. Activitatea acestor subdiviziuni este desfășurată în baza regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de ministrul afacerilor interne.

(3) Prin dispoziția ministrului afacerilor interne, subdiviziunile poliției de stat pot fi implicate în soluționarea unor sarcini ale poliției locale. Acest mod de implicare poate fi dispus doar dacă poartă caracter temporar.

(4) Poliția de stat își exercită competența sa pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(5) Efectivul-limită al poliției de stat se aprobă de Guvern, la propunerea ministrului afacerilor interne.

(6) Statele de personal ale poliției de stat se aprobă de șeful Departamentului Poliție.

Articolul 7. Poliția locală

(1) Poliția locală reprezintă subdiviziuni ale poliției constituite în cadrul unităților administrativ-teritoriale, care exercită atribuțiile polițienești prevăzute

în articolului 4 al prezentei legi, în limita unității administrativ-teritoriale de nivelul al doilea.

(2) Subdiviziunile poliției locale pot fi instituite conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate. Activitatea acestor subdiviziuni este desfășurată în baza regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de ministrul afacerilor interne.

(3) Prin dispoziția șefului Departamentului Poliție, subdiviziunile poliției locale pot fi implicate în soluționarea unor sarcini ale poliției de stat. Această implicare poate fi dispusă doar dacă poartă caracter temporar.

(4) Poliția locală include subdiviziuni ale poliției care sînt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unităților administrativ-teritoriale.

(5) Efectivul-limită al poliției locale se aprobă de Consiliul raional/municipal (sectoral), la propunerea șefului poliției locale, conform actelor normative în vigoare.

(6) Statele de personal ale poliției locale se aprobă de către șeful Departamentului Poliție, la propunerea șefului poliției locale.

(7) Șeful poliției locale este numit de către șeful Departamentului Poliție, în coordonare cu Consiliul raional/municipal (sectoral).

(8) Efectivul poliției locale este angajat în bază de concurs, prin ordinul șefului Departamentului Poliție, la propunerea șefului poliției locale.

(9) Controlul legalității și asistența metodică a activității poliției locale sînt exercitate de către Departamentul Poliție și de către autoritățile administrației publice locale.

Articolul 8. Competența Ministerului Afacerilor Interne în activitatea poliției

Ministerul Afacerilor Interne este organul central al administrației publice care exercită funcția de conducere generală și coordonare a activității poliției, realizînd în acest sens următoarele competențe:

a) asigură și participă la elaborarea programelor de stat pentru combaterea criminalității și conduce implementarea acestor programe;

b) acordă asistență organelor de drept din alte state și organizațiilor internaționale în problemele de combatere a criminalității;

c) efectuează controlul asupra activității poliției;

d) asigură perfecționarea juridică a activității poliției;

e) elaborează, în conformitate cu legislația, normele generale, condițiile și modul de satisfacere a serviciului în poliție, precum și normativele-tip ale statelor de personal;

f) organizează pregătirea și formarea profesională continuă a angajaților de toate nivelurile de funcții ale poliției;

g) stabilește reguli unice pentru organizarea lucrărilor de secretariat în poliție;

h) exercită alte funcții prevăzute de legislație.

Articolul 9. Departamentul Poliție

(1) Departamentul Poliție este autoritatea de administrare și control al poliției pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(2) Departamentul Poliție este condus de un șef.

(3) Departamentul Poliție este constituit din aparatul Departamentului și subdiviziunile acestuia (poliția de stat), cu statut de direcții generale, direcții și secții.

(4) Departamentul Poliție exercită următoarele competențe:

a) conduce, îndrumă și controlează activitatea poliției de stat și a poliției locale;

b) dirijează forțele și mijloacele poliției;

c) gestionează finanțarea poliției, asigurarea ei tehnico-materială;

d) exercită alte funcții ce reies din competența sa.

(5) Regulamentul și structura organizatorică a Departamentului Poliție sînt aprobate de ministrul afacerilor interne, la propunerea șefului Departamentului.

Articolul 10. Subdiviziunile Departamentului Poliție

(1) Subdiviziunile Departamentului Poliție exercită competențe în limita atribuțiilor poliției, potrivit domeniului de specializare (ramural, sectorial, interramural sau intersectorial), conform ordinului ministrului afacerilor interne.

(2) Regulamentul și structura organizatorică a subdiviziunilor departamentale sînt aprobate de șeful Departamentului Poliție.

Articolul 11. Controlul asupra activității poliției

(1) Controlul asupra activității poliției se realizează de Ministerul Afacerilor Interne, iar asupra activității poliției locale – și de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Controlul curent și nemijlocit asupra activității poliției locale și de stat este exercitat de către Departamentul Poliție.

(3) Controlul asupra activității poliției se efectuează în temeiul și limitele prevăzute de legislația în vigoare.

Articolul 12. Finanțarea poliției

(1) Poliția de stat și poliția locală sînt finanțate de la bugetul de stat și din alte surse neinterzise de lege.

(2) Modul și normele de asigurare tehnico-materială se stabilesc de Guvern, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne.

Articolul 13. Polițistul și funcția polițienească

(1) Polițistul este persoana angajată la serviciu în poliție, învestită cu competența de exercitare a atribuțiilor polițienești, potrivit articolului 4 din prezenta lege.

(2) Conform nivelului și conținutului atribuțiilor, funcțiile polițienești se clasifică în următoarele categorii:

- a) funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem;
- b) funcțiile polițienești ale efectivului de conducere superior;
- c) funcțiile polițienești ale efectivului de conducere inferior;
- d) funcțiile polițienești ale efectivului de execuție superior;
- e) funcțiile polițienești ale efectivului de execuție inferior.

(3) Statutul de polițist se extinde și asupra angajaților subdiviziunilor investigații și securitate internă, asupra corpului profesoral didactic din cadrul catedrelor cu disciplini de specialitate polițienească din cadrul instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne, precum și a conducătorilor acestor instituții.

Articolul 14. Angajații poliției asupra cărora nu se extinde statutul de polițist

(1) În cadrul poliției activează angajați fără statut de polițist, care asigură activitatea poliției.

(2) Față de angajații în poliție care nu au în obligațiile lor realizarea atribuțiilor poliției prevăzute în prezenta lege nu se aplică statutul de polițist, iar funcțiile acestora nu sînt considerate funcții polițienești. Asupra acestora se aplică în mod corespunzător legislația care reglementează activitatea în funcțiile respective.

Articolul 15. Funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem al poliției

(1) Funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem al poliției sînt:

- a) șef al Departamentului Poliție;
- b) șef adjunct al Departamentului Poliție.

(2) Șeful Departamentului Poliție este numit în funcție de Guvern, la propunerea ministrului afacerilor interne, pe un termen de 5 ani. Eliberarea din funcție, în condițiile prevăzute de lege, a șefului Departamentului Poliție se face de Guvern, la propunerea ministrului afacerilor interne.

(3) Șeful Departamentului Poliție este membru al Colegiului Ministerului Afacerilor Interne.

Articolul 16. Funcțiile polițienești ale efectivului de conducere superior al poliției

(1) Funcțiile polițienești ale efectivului de conducere superior al poliției sînt cele ocupate de persoanele ce realizează managementul nivelului superior de conducere a poliției.

(2) Categoria funcțiilor polițienești ale efectivului de conducere superior include funcțiile ocupate de persoanele care sînt numite în una dintre următoarele funcții publice de conducere de nivel superior:

- a) șef și șef adjunct al direcției generale din cadrul Departamentului Poliție;
- b) șef și șef adjunct al direcției din cadrul direcției generale a Departamentului Poliție;
- c) șef și șef adjunct al direcției din cadrul Departamentului Poliție;
- d) șef al poliției locale.

(3) Numirea în funcțiile polițienești a efectivului de conducere superior, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu se fac, în condițiile legii, de către șeful Departamentului Poliție, cu acordul ministrului afacerilor interne.

Articolul 17. Funcțiile polițienești ale efectivului de conducere inferior

Funcțiile polițienești ale efectivului de conducere inferior includ funcțiile de șef și șef adjunct ai subdiviziunilor polițienești din cadrul subdiviziunilor poliției de stat și poliției locale, inclusiv din cadrul Departamentului Poliție neprevăzute în articolul 16 al prezentei legi.

Articolul 18. Funcțiile polițienești ale efectivului de execuție superior

(1) La funcțiile polițienești ale efectivului de execuție superior se atribuie funcțiile polițienești de execuție cu un volum de sarcini sporit, potrivit Nomenclatorului funcțiilor aprobat de ministrul afacerilor interne.

(2) Funcțiile polițienești ale efectivului de execuție superior sînt exercitate, cu acordul ministrului afacerilor interne de inspectori, inspectori superiori, specialiști principali sau de specialiști.

Articolul 19. Funcțiile polițienești ale efectivului de execuție inferior

La funcțiile polițienești ale efectivului de execuție inferior se referă, în condițiile prezentei legi, alte funcții decît cele prevăzute în articolele 16-18 din prezenta lege.

Articolul 20. Obligațiile polițistului

(1) Polițistul este obligat:

- a) să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă o conduită politicoasă și civilizată față de cetățeni, o atitudine fermă față de cei ce încalcă legile;
- b) să se conducă, în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, asigurînd îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției;
- c) să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute;

d) să manifeste, în exercitarea atribuțiilor, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate;

e) să păstreze secretul de stat și alte informații oficiale cu accesibilitate limitată;

f) să execute ordinele, dispozițiile și indicațiile superiorilor;

g) să protejeze informațiile privind datele cu caracter personal de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor;

h) să-și perfecționeze în permanență nivelul de pregătire profesională;

i) să se adreseze unei persoane doar după ce s-a prezentat, cu indicarea funcției, gradului special și numelui, legitimându-se în acest sens cu legitimația de serviciu;

j) să informeze persoana căreia i se adresează asupra scopului și motivului adresării;

k) în cazul aplicării unor măsuri de natură să restrângă drepturile și libertățile persoanei, să aducă la cunoștința acesteia cauza și temeiurile aplicării măsurilor de rigoare, precum și drepturile și obligațiile apărute în aceste condiții;

l) să aibă o atitudine responsabilă față de legitimația de serviciu, arma, mijloacele speciale din dotare și alte bunuri transmise în scopul exercitării atribuțiilor.

(2) Fiecare polițist, pe întreg teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitizează ordinea de drept, viața persoanelor sau alte valori sociale, este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliție și să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și paza locului în care s-a produs evenimentul.

(3) Obligațiile funcționale sînt specificate în actele normative departamentale și în fișa postului, aprobate în modul stabilit.

(4) La primirea unui ordin, a unei dispoziții sau a unor indicații care contravine legislației, polițistul este obligat să refuze executarea cerinței ilegale și să aplice prevederile și cerințele legii. Refuzul de executare a ordinului, dispoziției sau indicației urmează a fi formulat în scris și argumentat.

Articolul 21. Împuternicirile polițistului

În realizarea atribuțiilor, polițistul are următoarele împuterniciri:

a) să ceară persoanelor, inclusiv celor cu funcții de răspundere, respectarea ordinii de drept și încetarea acțiunilor ilegale (a infracțiunilor sau a contravențiilor);

b) să exercite drepturile ce rezultă din procedura penală sau contravențională, în cazul în care polițistul exercită funcția respectivă în cadrul procesului;

c) să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale ori sînt indicii că acestea pregătesc sau au comis o fapta ilegală;

d) să rețină persoanele în condițiile stabilite de legislație, cu explicarea drepturilor acestora;

e) să invite în sediul poliției persoanele a căror prezență este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor poliției, prin aducerea la cunoștință, în scris, a scopului și motivului invitației;

f) să sesizeze organele competente, conform legii, cu privire la înlăturarea cauzelor și a condițiilor ce pot genera sau contribui la săvîrșirea infracțiunilor și contravențiilor;

g) să intre în orice încăpere sau proprietate în scopul curmării infracțiunilor, urmării persoanelor suspectate de comiterea infracțiunilor, persoanelor care se ascund de organele de urmărire penală, se sustrag de la executarea pedepsei penale, de la arestul contravențional sau dacă în baza unor date suficiente se știe că în aceste localuri a fost comisă sau se comite o infracțiune, precum și în caz de calamități naturale și în alte împrejurări excepționale care pun în pericol securitatea publică și securitatea persoanelor;

h) să limiteze sau să interzică temporar circulația transportului și a pietonilor pe străzi și pe drumuri, precum și accesul cetățenilor pe anumite porțiuni de teren sau spre anumite locuri în scopul asigurării securității publice, ocrotirii vieții, sănătății și bunurilor persoanelor, efectuării unor acțiuni de urmărire penală sau operative de investigație;

i) să oprească în trafic și să efectueze controlul permiselor de conducere ale conducătorilor de vehicule, certificatelor de înmatriculare (înregistrare) a vehiculelor, altor acte cu caracter permisiv, în vederea verificării legalității transporturilor de mărfuri și persoane, identificării persoanelor și a vehiculelor aflate în căutare, să interzică exploatarea vehiculelor a căror stare tehnică prezintă pericol pentru siguranța traficului;

j) să limiteze sau să interzică efectuarea lucrărilor de reparație și de construcție a drumurilor, precum și alte lucrări rutiere, dacă nu se respectă cerințele asigurării securității rutiere;

k) să folosească orice mijloace de transport și comunicații, indiferent de proprietar sau deținător, persoană fizică ori persoană juridică, cu excepția celor aparținînd corpului diplomatic, pentru luarea unor măsuri legale ce nu suferă amîinare și nu pot fi aduse la îndeplinire altfel;

l) să solicite și să primească, în modul stabilit, informația și materialele necesare îndeplinirii obligațiilor de serviciu;

m) să poarte asupra sa arma din dotare, precum și să aplice forța fizică, mijloacele tehnice și speciale, arma din dotare în modul și în cazurile prevăzute de lege;

n) alte împuterniciri prevăzute de legislația procesual-penală și contravențională.

Articolul 22. Inadmisibilitatea imixtiunii în activitatea polițistului

Nimeni altcineva decât persoanele împuternicite prin lege nu este în drept să intervină în activitatea polițistului. Nimeni nu poate obliga polițistul să îndeplinească acțiuni ce nu sînt stabilite prin prezenta lege.

Articolul 23. Incompatibilități generale pentru funcția polițienească

(1) Polițistul nu este în drept să desfășoare alte activități remunerate:

- a) în cadrul autorităților publice, cu excepțiile prevăzute de lege;
- b) în funcție de demnitate publică sau în funcție din cadrul cabinetului persoanei care exercită funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care raporturile de serviciu sînt suspendate pe perioada respectivă, în condițiile legii;
- c) prin contract individual de muncă sau prin alt contract civil, în cadrul societăților comerciale, cooperativelor, întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, cu excepția activităților didactice și științifice.

(2) Polițistul poate cumula profesiile (funcțiile) și îndeplini obligațiile de muncă ale polițistului temporar absent, conform legislației.

(3) Polițistul nu poate fi reprezentant al unor terțe persoane în autoritatea publică în care își desfășoară activitatea, inclusiv în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția pe care o exercită.

(4) Alte incompatibilități pot fi stabilite prin lege.

(5) Polițistul antrenat în una dintre activitățile incompatibile enumerate în alineatele (1)-(4) este obligat, în termen de 30 zile calendaristice, să abandoneze activitatea incompatibilă cu funcția sa sau, după caz, să depună cerere de demisie din funcția de polițist. Dacă în termenul menționat acesta nu întreprinde acțiuni în vederea lichidării incompatibilității, el este destituit din funcția de polițist.

Articolul 24. Restricții în exercitarea funcției de polițist

(1) Polițistul nu poate exercita activitatea într-o funcție în subordinea nemijlocită a unei rude în linie dreaptă (părinte, frate, soră, fiu, fiică) sau a unei rude prin afinitate (soț/soție, părinte, frate sau soră a soțului/soției).

(2) Aceeași interdicție se aplică și în situația în care conducătorul superior nemijlocit al polițistului are calitatea de persoană ce exercită funcție de demnitate publică.

(3) Angajatorul va întreprinde acțiuni în vederea încetării, în termen de 1 lună, a raporturilor ierarhice nemijlocite în privința persoanelor care se află în situațiile prevăzute în alineatele (1) și (2).

(4) În cazul în care polițistul nu a realizat condițiile prevăzute în alineatul (3) al prezentului articol, ministrul afacerilor interne va decide transferul acestuia într-o funcție cel puțin similară sau de același nivel, care ar exclude o astfel de subordonare, iar dacă transferul nu este posibil, acesta va fi eliberat din funcția deținută.

(5) La angajarea în poliție persoana va accepta restricțiile și interdicțiile impuse prin prezenta lege și alte acte normative care reglementează activitatea poliției.

(6) Polițistului îi este interzis:

- a) să facă parte din partide, formațiuni sau organizații social-politice sau să desfășoare propagandă în favoarea acestora;
- b) să organizeze sau să participe la greve;
- c) să organizeze mitinguri și alte întruniri cu caracter politic;
- d) să promoveze opinii sau preferințe politice în timpul sau în legătură cu exercitarea obligațiilor funcționale, la locul de muncă sau în timpul orelor de serviciu;
- e) să adere la culte religioase interzise de lege;
- f) să utilizeze în interese personale sau în alte scopuri decât cele de serviciu mijloacele financiare, tehnico-materiale, informaționale și alte bunuri ale statului, precum și informația de serviciu pusă la dispoziția lui pentru exercitarea funcțiilor sau la care are acces în virtutea acestora;
- g) să întreprindă alte acțiuni interzise polițistului prin lege.

Articolul 25. Raportul de serviciu

(1) Raporturile de serviciu ale polițistului sînt prevăzute de prezenta lege. În partea în care nu sînt reglementate de prezenta lege, se aplică prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarilor publici, respectiv legislația muncii.

(2) Raporturile de serviciu apar odată cu încheierea contractului individual de muncă, confirmat prin act administrativ de numire în funcție.

(3) Actul administrativ de numire are formă scrisă și conține temeiul numirii, numele funcționarului, funcția, data de la care acesta urmează să exercite funcția polițienească, perioada de probă, după caz, alte componente stabilite de legislație.

(4) Contractul individual de muncă se încheie în scris, pentru o perioadă nedeterminată, între candidat și Departamentul Poliție, în persoana șefului Departamentului Poliție, în condițiile prevăzute de legislație.

(5) Pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem, contractul individual de muncă se încheie între candidat și ministrul afacerilor interne.

(6) Încetarea, suspendarea și modificarea contractului individual de muncă se efectuează în condițiile stabilite de lege.

(7) Contractul individual de muncă peste limita vârstei de aflare în serviciu prevăzută în articolul 50 din prezenta lege poate fi prelungit cu acordul ministrului afacerilor interne, pe o perioadă de cel mult cinci ani.

Articolul 26. Perioada de probă pentru funcționarul de poliție debutant

(1) Funcționarul de poliție debutant este persoana care exercită o funcție polițienească pentru prima dată.

(2) Perioada de probă are drept scop verificarea cunoștințelor, abilităților și aptitudinilor profesionale în îndeplinirea funcției polițienești, formarea practică a funcționarilor de poliție debutanți, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului și exigențelor serviciului polițienesc.

(3) Funcționarilor de poliție de conducere de nivel suprem și superior, tinerilor specialiști și persoanelor angajate prin transfer nu li se stabilește perioadă de probă.

(4) Durata perioadei de probă este de 6 luni.

(5) La expirarea perioadei de probă, funcționarul de poliție debutant:

a) este confirmat în funcția deținută dacă a obținut la evaluarea activității profesionale cel puțin calificativul „satisfăcător”;

b) este eliberat din funcție dacă a obținut la evaluarea activității profesionale calificativul „nesatisfăcător”.

(6) Perioada de probă se ia în considerare la calculul vechimii în serviciul polițienesc, cu excepția cazului specificat în alineatul (5) litera b).

(7) Procedura de organizare a perioadei de probă, de evaluare a activității angajatului de poliție debutant, drepturile și obligațiile lui specifice se aprobă de șeful Departamentului Poliție.

Articolul 27. Jurământul

(1) După încheierea contractului individual de muncă, în termen de cel mult 1 lună după perioada de probă, polițistul depune jurământul solemn, care va avea următorul conținut:

„Eu (prenumele, numele), încadrându-mă în serviciul poliției, jur solemn să fiu devotat poporului Republicii Moldova, să fiu onest, disciplinat, vigilent și curajos, să păstrez secretele de stat și cele de serviciu, să respect și să aplic în mod corect și fără părtinire legile Republicii Moldova. Jur să exercit în mod conștiincios și cu exactitate obligațiile încredințate, ordinele superiorilor și prevederile statutelor și regulamentelor, să respect și să ocrotesc interesele și autoritatea statului, drepturile, libertățile și interesele legitime ale cetățenilor, să apăr ordinea de drept și patrimoniul statului și persoanelor. Dacă voi încălca acest jurământ, sînt gata să port răspundere cu toată rigoarea legii.”

(2) Modul de depunere a jurământului este stabilit de ministrul afacerilor interne.

(3) Refuzul de a depune jurământul servește temei de încetare a contractului individual de muncă.

Articolul 28. Uniforma, legitimația de serviciu și însemnele distinctive

(1) Polițistul poartă uniformă, atribuită gratuit. Modelul uniformei, însemnele, normele de asigurare cu uniformă sînt aprobate de Guvern.

(2) Regulile de purtare a uniformei sînt stabilite de ministrul afacerilor interne.

(3) Persoanele care nu cad sub incidența prezentei legi nu au dreptul de port al uniformei de polițist.

(4) Identificarea polițistului în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu se face prin legitimația de serviciu. Modelul și ordinea de eliberare a legitimației de serviciu sînt stabilite de ministrul afacerilor interne.

(5) Polițistul poate purta și alte semne distinctive ale poliției și subdiviziunilor acesteia, atribuite gratuit potrivit modului stabilit de ministrul afacerilor interne.

(6) Se interzice ca uniforma, legitimația sau însemnele distinctive ale persoanelor juridice să fie identice ori similare celor ale polițistului.

Articolul 29. Evaluarea de serviciu a polițistului

(1) Activitatea și conduita polițistului sînt evaluate o dată pe an, iar concluziile se consemnează în evaluarea de serviciu, cu acordarea unuia dintre următoarele calificative: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător”, „nesatisfăcător”.

(2) Rezultatele evaluării de serviciu ale polițistului se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire:

- a) avansarea sau menținerea în trepte de salarizare;
- b) conferirea unui grad de calificare superior;
- c) promovarea în funcție;
- d) destituirea din funcție.

(3) Deciziile specificate în alineatul (2) se confirmă prin actul administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcție.

(4) Modul, condițiile și criteriile privind evaluarea de serviciu sînt stabilite prin regulamentul aprobat de ministrul afacerilor interne.

Articolul 30. Timpul de muncă

(1) Pentru polițiști se stabilește durata săptămîinii de muncă de 40 ore.

(2) Polițiștii, în caz de necesitate, sînt obligați să se prezinte la serviciu, în baza dispoziției în scris, iar în cazuri de urgență și a dispoziției verbale a conducerii subdiviziunii de poliție, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, în afara orelor de program stabilite, inclusiv pe timp de noapte, în zile de odihnă, de sărbătoare și nelucrătoare în legătură cu interesele de serviciu sau în alte situații temeinic justificate, astfel încît să se asigure și continuitatea serviciului, și restabilirea capacității de muncă.

(3) În cazurile prevăzute în alineatul (2) al prezentului articol, polițistul beneficiază, la alegere, de remunerare suplimentară sau de timp de odihnă suplimentar, în modul stabilit de legislația în vigoare.

Articolul 31. Concediile

(1) Polițiștii au dreptul la concedii de odihnă anuale plătite, concedii de odihnă anuale suplimentare și concedii neplătite, precum și la concedii sociale, prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Polițiștii, în funcție de vechimea în serviciu, au dreptul la un concediu anual de odihnă plătit, cu următoarea durată:

- a) cu vechimea de pînă la 10 ani – 35 zile;
- b) cu vechimea de la 10 pînă la 15 ani – 40 zile;
- c) cu vechimea de la 15 pînă la 20 de ani – 45 zile;
- d) cu vechimea de peste 20 ani – 50 zile.

(3) În durata concediului anual de odihnă nu se includ zilele de sărbătoare nelucrătoare.

Articolul 32. Gradele speciale

(1) Polițistului i se acordă grad special în condițiile prezentei legi.

(2) Gradele speciale sînt echivalate cu gradele de calificare ale funcționarilor publici și nu constituie echivalentul gradelor militare.

(3) Polițiștilor li se stabilesc următoarele grade speciale:

a) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem:

- general-maior de poliție;
- general-locotenent de poliție;
- general-colonel de poliție;

b) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere superior:

- maior de poliție;
- locotenent-colonel de poliție;
- colonel de poliție;

c) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere inferior:

- locotenent-major de poliție;
- căpitan de poliție;

d) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de execuție superior:

- sublocotenent de poliție;
- locotenent de poliție;

e) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de execuție inferior:

- sergent de poliție;
- sergent-major de poliție;
- plutonier de poliție;
- plutonier-major de poliție.

(4) Gradele speciale se conferă polițiștilor la încadrarea în serviciu, ținîndu-se cont de calificare, studii, funcția deținută și de alte condiții prevăzute de prezenta lege, după cum urmează:

a) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem – de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea ministrului afacerilor interne;

b) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere superior, inferior și de execuție superior – de către șeful Departamentului Poliție;

c) pentru funcțiile polițienești ale efectivului de execuție inferior – de către șefii subdiviziunilor de poliție, în condițiile și modul stabilit de șeful Departamentului Poliției.

(5) Gradul special următor poate fi acordat doar dacă polițistul ocupă funcția care permite acordarea gradului special următor, indiferent de faptul dacă termenul de aflare în gradul special precedent, stabilit de prezenta lege, a expirat sau nu.

(6) Gradul special inițial se acordă polițistului la angajarea în poliție și se stabilește potrivit limitei minime a funcției în care se angajează. Prezentarea pentru conferirea gradului special următor nu se efectuează în perioada:

a) acțiunii sancțiunii disciplinare;

b) anchetei de serviciu sau urmăririi penale efectuate în privința polițistului.

La întârzierea neîntemeiată a acordării gradului special, în calculul vechimii pentru gradul special următor se include perioada întârzierii de acordare a gradului special anterior.

(7) Gradele speciale se acordă persoanei la expirarea termenului de aflare în gradul anterior, luându-se în considerare funcția deținută.

(8) Termenele de aflare în gradele speciale pentru acordarea gradelor următoare în limita funcției deținute sînt stabilite după cum urmează:

a) în gradul special de sergent de poliție – trei ani;

b) în gradul special de sergent-major de poliție – patru ani;

c) în gradul special de plutonier de poliție – cinci ani;

d) în gradul special de sublocotenent de poliție – trei ani;

e) în gradul special de locotenent-major de poliție – patru ani;

f) în gradul special de maior de poliție – patru ani;

g) în gradul special de locotenent-colonel de poliție – cinci ani.

(9) Nu se stabilește termenul de vechime în gradul special de plutonier major de poliție, locotenent de poliție, căpitan de poliție și colonel de poliție, precum și în gradele speciale pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem.

(10) Gradele speciale ulterioare se acordă succesiv, în corespundere cu gradul special prevăzut de funcția deținută, la expirarea termenului stabilit de deținere a gradului special precedent.

(11) Gradul special pentru funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem poate fi acordat doar în virtutea funcției deținute, indiferent de termenul de deținere a gradului precedent sau treapta în care se afla gradul precedent.

Articolul 33. Retragera gradului special

(1) Persoanelor ce dețin grade speciale ale poliției nu li se poate retrage gradul special în calitate de sancțiune disciplinară.

(2) Polițiștilor li se pot retrage gradele speciale doar printr-o decizie irevocabilă a instanței de judecată.

Articolul 34. Împuternicirile polițistului și obligativitatea îndeplinirii cerințelor legitime ale acestuia

(1) În realizarea atribuțiilor, polițistul exercită atribuțiile, dispune de drepturile și îndeplinește obligațiile care îi revin potrivit legii, în limitele competenței și conform funcției ocupate.

(2) Cerințele legitime ale polițistului legate de desfășurarea activității lui sînt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice și juridice.

(3) Neîndeplinirea cerințelor legitime ale polițistului, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ce împiedică exercitarea atribuțiilor lui atrag după sine răspunderea stabilită de legislație.

(4) Cerințele polițistului și acțiunile întreprinse de el în exercițiul funcțiunii se prezumă a fi legitime atît timp cît, în condițiile și ordinea prevăzute de lege, nu se va stabili contrariul.

Articolul 35. Executarea dispozițiilor conducătorului

(1) Polițistul este obligat să se conformeze dispozițiilor legale (ordinelor, indicațiilor obligatorii spre executare) primite de la conducătorul său direct și de la conducătorul subdiviziunii în care își exercită funcția.

(2) Polițistul are dreptul să refuze îndeplinirea dispozițiilor scrise și, respectiv, verbale primite de la conducător dacă acestea sînt ilegale.

(3) Dispoziția se consideră ilegală dacă aceasta este în contradicție cu legislația în vigoare, depășește competența autorității publice sau necesită acțiuni pe care destinatarul dispoziției nu are dreptul să le îndeplinească.

(4) Polițistul nu poate fi sancționat sau prejudiciat pentru sesizarea cu bună-credință cu privire la dispozițiile ilegale ale conducătorului.

Articolul 36. Răspunderea polițistului

Pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu, precum și pentru acțiunile ilegale, polițiștii poartă răspundere în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Articolul 37. Stimulări

(1) Pentru îndeplinirea conștiincioasă a atribuțiilor de serviciu, angajatorul poate stimula polițistul sub formă de:

- a) exprimare de mulțumiri;
- b) acordare de premii sau cadouri de preț;

- c) expunerea fotografiei pe panoul de onoare;
- d) ridicarea sancțiunii disciplinare;
- e) decorarea cu insigne ale poliției;
- f) decernarea diplomelor de onoare;
- g) decorarea cu arme cu încrustarea textului de decorare;
- h) includerea în Cartea de onoare a poliției.

(2) Pentru merite deosebite, polițistul poate fi propus de către ministrul afacerilor interne spre decorare cu una dintre distincțiile de stat ale Republicii Moldova.

(3) Despre acordarea stimulărilor polițistul este anunțat personal în cadrul adunării efectivului.

Articolul 38. Răspunderea disciplinară

(1) Răspunderea disciplinară a polițistului intervine în cazurile de încălcare a disciplinei de muncă.

(2) Sancțiunile disciplinare trebuie să corespundă gravității încălcării comise și gradului de vinovăție a polițistului. La aplicarea sancțiunii disciplinare se ia în considerare caracterul, cauzele, circumstanțele și consecințele faptei, activitatea desfășurată anterior, termenul aflării în serviciu, precum și acțiunile întreprinse de polițist pentru a înlătura urmările faptei comise.

(3) În cazul în care polițistul este bănuit de comiterea unei infracțiuni, acesta va fi anchetat disciplinar pe împrejurările care au cauzat abateri disciplinare.

(4) Pentru una și aceeași încălcare se aplică o singură sancțiune disciplinară. Este interzisă aplicarea sancțiunilor disciplinare colective.

(5) În afară de sancțiunile disciplinare prevăzute de Codul muncii, polițistului îi poate fi aplicată sancțiunea disciplinară – avertizare asupra corespunderii parțiale cu funcția deținută.

(6) Faptele care constituie încălcări disciplinare, modul de aplicare, atenuare și ridicare a sancțiunii disciplinare sînt prevăzute în Statutul disciplinar al polițistului, aprobat de Guvern.

Articolul 39. Persoanele abilitate cu aplicarea sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare pot fi aplicate de către persoanele cu drept de angajare.

(2) Ministrul afacerilor interne, în condițiile legii, este în drept să atenueze, să ridice sau să anuleze orice sancțiune disciplinară aplicată polițistului.

Articolul 40. Termenul de valabilitate și efectele sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunea disciplinară se consideră stinsă dacă, în termen de șase luni din data aplicării acesteia, polițistul nu a fost supus unei noi sancțiuni

disciplinare. Sancțiunea poate fi ridicată, dar cel puțin peste 3 luni din data aplicării.

(2) Ridicarea sancțiunii disciplinare, ca formă de stimulare, se efectuează de către conducătorul care a aplicat-o.

Articolul 41. Contestarea deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare

(1) Actul administrativ de sancționare disciplinară poate fi atacat de către polițist în instanța de contencios administrativ, în modul stabilit de lege.

(2) În caz de contestare, executarea sancțiunii disciplinare nu se suspendă.

Articolul 42. Repararea daunei cauzate de polițist

(1) În cazul încălcării de către polițist a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice, poliția ia măsuri pentru restabilirea acestor persoane în drepturi și pentru repararea daunei în conformitate cu legislația în vigoare, iar polițistul va repara dauna în ordine de regres.

(2) Polițistul nu va despăgubi în ordine de regres dauna cauzată doar dacă a comis-o în limita riscului întemeiat sau în condițiile stabilite de lege pentru exonerarea de răspundere civilă pentru cauzarea de daune.

Articolul 43. Angajarea în poliție

(1) Polițiștii sînt angajați în mod prioritar din rîndul absolvenților instituțiilor de învățămînt ale Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Angajarea în poliție se realizează prin concurs.

(3) La concurs de încadrare a unor specialiști are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, sex, religie, quantum al averii sau origine socială, care îndeplinește, pe lîngă condițiile generale de admitere, și unele condiții speciale prevăzute în articolul 46 al prezentei legi.

(4) Procedura de organizare și desfășurare a concursului și criteriile privind selectarea candidaților pentru încadrarea în serviciu în poliție se stabilește de ministrul afacerilor interne.

(5) În primul an de activitate, polițiștii încadrați trebuie să urmeze un curs de formare inițială în instituțiile de învățămînt ale Ministerului Afacerilor Interne.

(6) Litigiile cu privire la concurs se soluționează în instanța de contencios administrativ competentă.

Articolul 44. Condițiile speciale pentru a candida la o funcție în cadrul poliției

(1) Poate fi angajat în poliție candidatul care are cetățenia Republicii Moldova și domiciliu în țară, care îndeplinește, pe lîngă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici, și următoarele condiții speciale:

- a) este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției, conform deciziei Comisiei medicale speciale a Ministerului Afacerilor Interne;
- b) are studiile și calificarea corespunzătoare pentru funcția în care urmează să fie numit;
- c) cunoaște limba de stat scris și vorbit;
- d) se bucură de o bună reputație, are un comportament corespunzător cerințelor de conduită admise și practicate în societate;
- e) nu are antecedente penale sau nu este sub urmărire penală pentru săvârșirea de infracțiuni.

(2) Înainte de a fi angajat în poliție, precum și ulterior la promovarea în funcții superioare, candidatul este supus unui control special, inclusiv testului poligraf obligatoriu, testului psihologic și de aptitudini profesionale. Candidatul este obligat să prezinte, în condițiile legii, declarație cu privire la venituri și proprietate.

(3) La angajarea în serviciu, polițistul este supus înregistrării dactiloscopice de stat obligatorii, în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 45. Încetarea raportului de serviciu cu polițistul

(1) Contractul individual de muncă încetează în caz de:

- a) demisie;
- b) concediere;
- c) constatare a nulității contractului individual de muncă prin hotărârea instanței de judecată – de la data când hotărârea a devenit irevocabilă;
- d) atingere a limitei de vîrstă prevăzută în articolul 48 al prezentei legi;
- e) pensionare a polițistului, conform legislației în vigoare;
- f) nerespectare a restricțiilor în exercitarea funcției de polițist prevăzute de prezenta lege;
- g) acordare a calificativului „nesatisfăcător” la evaluări de două ori consecutiv;
- h) alte cazuri prevăzute de legislație.

(2) Pentru categoria persoanelor menționate în alineatul (1) literele d) și e) din prezentul articol se acordă dreptul de a prelungi contractul individual de muncă prin acordul părților.

Articolul 46. Demisia

(1) Polițistul are dreptul la rezilierea contractului individual de muncă din proprie inițiativă – demisia.

(2) La demisia polițistului se aplică prevederile legislației.

Articolul 47. Concedierea din poliție

În afară de cazurile prevăzute de legislație, concedierea polițistului se admite pentru următoarele motive:

a) starea nesatisfăcătoare a sănătății pentru satisfacerea obligațiilor de serviciu, drept urmare a concluziei Comisiei medicale speciale a Ministerului Afacerilor Interne;

b) incapacitatea profesională a polițistului, conform deciziei Comisiei medicale speciale, constatarea incompatibilității generale pentru funcția polițienească, ca urmare a calificării insuficiente, a incompetenței profesionale, a lipsei studiilor respective, precum și a altor circumstanțe care fac imposibilă îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

c) condamnarea polițistului pentru comiterea infracțiunii – de la data când hotărîrea a devenit definitivă;

d) comiterea cu intenție în timpul exercitării obligațiilor de serviciu sau în legătură cu această activitate a unei contravenții care discreditează polițistul;

e) în cazul pierderii cetățeniei Republicii Moldova;

f) în legătură cu restabilirea în serviciu prin hotărîrea instanței de judecată a persoanei care a îndeplinit anterior această funcție, în cazul în care polițistul refuză să fie numit în altă funcție;

g) prezentarea de către polițist a unor documente sau date false la încheierea contractului individual de muncă, fapt confirmat în modul stabilit de lege.

Articolul 48. Limitele de vîrstă pentru serviciul în poliție

(1) Polițiștii se pot afla în serviciu în poliție pînă la atingerea următoarelor limite de vîrstă:

a) în funcțiile polițienești ale efectivului de conducere suprem – pînă la 60 ani;

b) în funcțiile polițienești ale efectivului de conducere superior, în funcțiile polițienești ale efectivului de conducere inferior – pînă la 55 ani;

c) în funcțiile polițienești ale efectivului de execuție superior și în funcțiile polițienești ale efectivului de execuție inferior – pînă la 50 ani.

(2) Termenul de aflare în serviciu peste limita de vîrstă poate fi prelungit cu cel mult cinci ani la decizia angajatorului.

(3) Hotărîrea privind prelungirea termenului de aflare în serviciu peste limita de vîrstă, stabilită în alineatele (1) și (2) din prezentul articol, nu exclude posibilitatea încetării serviciului în baza altor temeieri.

Articolul 49. Dreptul polițistului la protecție din partea statului

(1) Polițistul este persoană inviolabilă și se află sub protecția statului și a legii. Persoana, onoarea, demnitatea și reputația profesională ale acestuia sînt ocrotite prin lege.

(2) Polițistul și membrii familiei lui au dreptul la protecție din partea statului față de amenințările și violențele la care sînt sau ar putea fi supuși ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu aceasta.

(3) Departamentul Poliție, la sesizarea colaboratorului despre amenințările și violențele la care sînt sau ar putea fi supuși polițistul și membrii familiei sale ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu aceasta, va lua sub protecție polițistul și membrii familiei sale și va întreprinde măsurile necesare înlăturării pericolului.

(4) Prejudiciul material cauzat polițistului sau unui membru al familiei lui, determinat de activitatea de serviciu, se repară din contul bugetului din care este salarizat polițistul, urmînd să fie recuperat în ordine de regres din contul celui vinovat, în conformitate cu legislația în vigoare.

(5) Polițistul care, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, acționînd în limitele legii, a cauzat suferințe sau daune materiale și fizice este absolvit de răspundere.

(6) Pentru a-și apăra drepturile și interesele, polițistul nu poate fi limitat în dreptul de a se adresa în instanța judecătorească.

(7) Polițistul are dreptul de a întemeia sindicate și de a se afilia la sindicate, pentru apărarea intereselor sale, dreptului la remunerare corespunzătoare a muncii, dreptului la asigurare socială și la măsuri specifice de protecție a sănătății și securității, ținînd cont de caracterul particular al muncii poliției.

Articolul 50. Asigurarea de stat obligatorie

(1) Viața, sănătatea și capacitatea de muncă a polițistului sînt supuse asigurării de stat obligatorii din bugetul de stat.

(2) În caz de deces al polițistului survenit în legătură cu exercițiul funcției sau în caz de deces ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercițiul funcției, familiei celui decedat sau persoanelor întreținute de el li se plătește o indemnizație unică în mărime de 120 de salarii lunare, calculate conform ultimei funcții deținute de decedat, și salariul lunar al acestuia pe parcursul a cinci ani, luîndu-se în considerare indexarea salariului. La expirarea a cinci ani, se stabilește pensie de urmaș în modul prevăzut de legislație.

(3) În caz de mutilare (rănire, traumă, contuzie) în legătură cu exercițiul funcției, polițistului i se plătește o indemnizație unică, în raport cu gravitatea mutilării, în următoarele mărimi:

- a) ușoară – 3 salarii lunare;
- b) medie – 5 salarii lunare;
- c) gravă – 7 salarii lunare.

(4) În caz de eliberare din serviciu pe motiv de clasare ca fiind inapt pentru serviciu ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercițiul funcției, polițistului i se plătește o indemnizație unică determinată din calculul unui salariu mediu lunar pe parcursul ultimelor 6 luni pînă la survenirea cazului asigurat, pentru fiecare procent de pierdere a capacității profesionale, calculată conform ultimei funcții deținute.

(5) În caz de invaliditate survenită în legătură cu exercițiul funcției, polițistului i se plătește o compensație lunară, raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute, în următoarele proporții:

- a) de 100% pentru gradul I de invaliditate;
- b) de 80% pentru gradul II de invaliditate;
- c) de 60% pentru gradul III de invaliditate.

(6) Pensia de invaliditate și alte tipuri de pensii stabilite pînă sau după pierderea capacității de muncă nu se includ în calculul compensației de la alineatul (5).

Articolul 51. Dreptul polițistului la ocrotirea sănătății și la asistența medicală

(1) Polițistul beneficiază de asistență medicală și tratament (ambulatoriu și staționar) gratuit în orice instituție medico-sanitară a Ministerului Afacerilor Interne. Dacă asistența medicală nu poate fi acordată în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne, aceasta se acordă în altă instituție medico-sanitară publică, cu rambursarea cheltuielilor suportate din contul mijloacelor prevăzute în bugetul instituțiilor medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Polițistul este supus anual examenului medical profilactic în instituțiile medico-sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Tratamentul polițistului peste hotarele Republicii Moldova se efectuează, în caz de necesitate, în condițiile stabilite de Guvern.

(4) Polițistul care a pierdut sau căruia i s-a diminuat capacitatea de muncă în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu beneficiază de tratament, iar în caz de necesitate – și de protezare gratuită în instituțiile medico-sanitare, în condițiile prevăzute în alineatul (1) al prezentului articol.

(5) În cazurile în care maladia contractată sau trauma primită de polițist este legată de încălcarea de către acesta a legislației sau de consumul băuturilor alcoolice sau substanțelor narcotice, tratamentul, cu excepția asistenței medicale de urgență, se achită din cont propriu.

Articolul 52. Asigurarea polițistului cu spațiu locativ de serviciu

(1) Dacă polițistul împreună cu familia sa nu dispune de spațiu locativ, acesta beneficiază de spațiu locativ de serviciu pentru perioada de activitate în localitatea respectivă, conform normelor stabilite de legislație.

(2) Spațiul locativ de serviciu repartizat polițistului nu poate fi supus privatizării. În caz de încetare a raporturilor de serviciu, polițistul este obligat să elibereze spațiul locativ de serviciu, indiferent de perioada de activitate în funcție.

(3) În caz de moarte violentă sau deces al polițistului în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, pentru familia celui decedat se menține dreptul asupra spațiului locativ de serviciu timp de 5 ani de la deces.

(4) Poliția își creează fondul locativ de serviciu în modul stabilit de Guvern.

(5) În cazul în care polițistului nu i se acordă spațiu locativ de serviciu în condițiile prevăzute de lege, în perioada de pînă la primirea locuinței acesta beneficiază de compensare, din contul bugetului subdiviziunii în care activează, a cheltuielilor pentru închirierea (subînchirierea) spațiului locativ, în cuantumul prevăzut de contractul de închiriere (subînchiriere) a spațiului locativ, dar care nu va depăși mărimea salariului de funcție.

Articolul 53. Dreptul polițistului la călătorie fără plată

(1) Polițistul are dreptul să călătorească gratuit pe întreg teritoriul țării, în toate tipurile de transport public urban, suburban și interurban (cu excepția taximetrelor).

(2) Modul de identificare a cazurilor în care acest drept nu a fost realizat în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu sînt stabilite prin regulamentul aprobat de ministrul afacerilor interne.

(3) Cheltuielile (veniturile ratate) suportate de transportatori în legătură cu acordarea drepturilor prevăzute în alineatul (1) în transportul interurban sînt compensate de la bugetul de stat, iar cele în transportul suburban și urban – din contul bugetelor unităților administrativ-teritoriale.

Articolul 54. Remunerarea muncii polițistului și dreptul acestuia la indemnizații

(1) Remunerarea muncii polițistului se efectuează conform legislației în vigoare.

(2) În cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului sau lichidării instituției, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciul organelor afacerilor interne:

- a) de la 5 la 10 ani – în mărime de 8 salarii lunare;
- b) de la 10 la 15 ani – în mărime de 12 salarii lunare;
- c) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 16 salarii lunare;
- d) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 18 salarii lunare;
- e) 25 de ani și mai mult – în mărime de 20 salarii lunare.

Articolul 55. Dreptul polițistului la pensie

Polițistul beneficiază de dreptul la pensie în condițiile stabilite de legislația care reglementează acest drept.

Articolul 56. Protecția juridică și socială a membrilor familiilor polițistului

(1) Copiii polițistului decedat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu au prioritate la înscrierea în instituțiile preșcolare, școlile-internat și în

instituțiile de învățământ similare, iar în instituțiile de învățământ mediu de specialitate și superior ale Ministerului Afacerilor Interne se înmatriculează în afara concursului, cu condiția că vor corespunde cerințelor de sănătate.

(2) Membrii familiilor polițistului decedat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu beneficiază de asistență medicală în instituțiile medicale ale Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Funeraliile polițistului decedat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu se efectuează din contul subdiviziunii în care a activat.

(4) Copiii polițistului beneficiază de prioritate la acordarea locurilor în instituțiile preșcolare și de cultură generală la locul de trai, precum și în taberele de odihnă.

Articolul 57. Colaborarea internațională

(1) Poliția, fiind reprezentată de Departamentul Poliție și Ministerul Afacerilor Interne, colaborează cu organele similare din alte state și cu organismele internaționale polițienești în baza acordurilor la care Republica Moldova este parte.

(2) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin, în baza acordurilor bilaterale și regionale, poliția colaborează cu organele similare din alte state, cu organizații polițienești internaționale.

Articolul 58. Dispoziții tranzitorii

(1) Colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, colaboratorii structurilor subordonate și desconcentrate ale Ministerului Afacerilor Interne care dețin grade speciale de poliție și care, la momentul punerii în aplicare a prezentei legi, dețin funcții asupra cărora nu se aplică statutul de polițist, dar care pînă în momentul punerii în aplicare a prezentei legi au termen de vechime în serviciu în muncă în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice de cel puțin 12 ani și 6 luni calendaristici, continuă să-și exercite atribuțiile în funcția deținută, cu dreptul de a beneficia de toate prevederile prezentei legi (statutul de polițist) pînă la momentul împlinirii termenului vechimii în serviciu polițienesc care dă dreptul la pensie pentru vechime în serviciu.

(2) La momentul împlinirii termenului vechimii în serviciu care dă dreptul la pensie pentru vechime în serviciu în poliție, cu excepția persoanelor enumerate în alineatul (1) din prezentul articol, prevederile prezentei legi nu se aplică. Persoanei în cauză i se aplică statutul care reiese din funcția nepolițienească deținută, iar persoana care are dreptul la pensie va beneficia de dreptul la pensie pentru vechimea în serviciu începînd cu momentul depunerii cererii.

(3) Prevederile alineatului (1) din prezentul articol se aplică și în cazul transferului sau promovării angajatului într-o altă funcție, asupra căreia nu se aplică statutul de polițist, din cadrul Departamentului Poliție sau din cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne sau subdiviziunilor

subordonate sau desconcentrate ale Ministerului Afacerilor Interne, dar care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, reprezenta o funcție atestată cu grad special de poliție.

(4) Persoanele asupra cărora, după intrarea în vigoare a prezentei legi, nu se va aplica statutul de polițist, dar care vor rămâne în funcția deținută vor fi salarizate în cuantum nu mai mic decât cel primit în decursul exercitării funcției polițienești până la aplicarea prezentei legi. Modul și condițiile de trecere în funcție nepolițienească vor fi stabilite de Guvern.

(5) Prevederile articolului 52 nu se aplică în privința polițistului care, după intrarea în vigoare a prezentei legi, și-a înstrăinat prin acte juridice spațiul locativ pe care îl deținea cu drept de proprietate în localitatea în care activează. De asemenea, prevederile articolului 52 nu se aplică polițistului al cărui soț/soție deține cu drept de proprietate spațiu locativ în localitatea în care activează polițistul.

(6) Persoanele asupra cărora după intrarea în vigoare a prezentei legi nu se va aplica statutul de polițist, dar vor rămâne să activeze în aceeași funcție/în funcția deținută, stabilită și avizată ca funcție publică, li se vor echivala gradele speciale cu gradele de calificare ale funcționarilor publici, după cum urmează:

| | |
|--|---|
| general-colonel de poliție | - consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a I; |
| general-locotenent de poliție | - consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a II; |
| general-maior de poliție | - consilier de stat al Republicii Moldova de clasa a III; |
| colonel de poliție | - consilier de stat de clasa I; |
| locotenent-colonel de poliție | - consilier de stat de clasa a II; |
| maior de poliție | - consilier de stat de clasa a III; |
| căpitan de poliție | - consilier de clasa I; |
| locotenent major de poliție | - consilier de clasa a II; |
| locotenent și sublocotenent de poliție | - consilier de clasa a III. |

Articolul 59. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
- b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;
- c) va asigura aducerea actelor normative departamentale în concordanță cu prezenta lege.

(3) La intrarea în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 17-19, art. 56), cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Parlamentului